

DUNAKILITI

K R Ó N I K A

Sok szeretettel kívánunk boldog karácsonyt és sikerekben gazdag új esztendőt minden kedves Olvasónknak!

ÉS TE MIVEL FOGLALKOZOL?

18

A Visszatérítők

SIPOS ÁDÁM

Modellrepülő-versenyző

16

EMBERMESÉK

A „Makaiferi”

Makai Ferenc kőművesmester
története

12

ÉPÜLETÁTADÓ

Felavattuk az aktív
turisztikai pályázatból
készült épületet

5

BENKÓ ATTILA

Bemutatkozik fiatal plébánosunk

21

Szerkesztői levél

SZÖVEG: EDELMAYER ANDREA

Kedves Olvasó!

Ugye, milyen szép a címlapunk?

Ezzel szeretnénk köszönteni Önöket mi, akik nap mint nap azért igyekszünk, azért dolgozunk, hogy Dunakiliti működjön, szépüljön, lakói jól érezzék magukat. Fogadják tőlünk szeretettel az ünnepi lap-számot!

Mikulás másnapján nagycsoportos óvodások jártak nálam a könyvtárban. Mivel szeptemberben, a magyar népmese napján nagyon jól érezték magukat itt meseolvasás közben, gondoltam, újra elhívom őket. Tetszett, hogy már ismerősként üdvözöltek, és ott-honosan foglalták el helyüket a szőnyegen, vagy a számukra kikészített kis ülőkéken. Sikert arattam körükben a piros szarvasos pulcsiban, amiben a címlapon is láthatnak. A mese, amit olvastam nekik, egy karácsonyi mákos kalács története, lapunkban is megtalálható. Olyan kalácsé, akit jószívvel készítettek ugyan, de a családban mégsem ő volt a kedvenc. Elszökött hát olyan helyre, ahol szerették, és örömet okozott. Az új gazda pedig finom kolbásszal hálálta meg a réginek a finom falatokat. Nohát, a lényeg, hogy a régi és új gazda kinyitották egymás felé a szívüket, megbarátkoztak egymással. Ennyi a tanulság: apró dolgokkal, akár egy „nemszeretem” kalács elajándékozásával is okozhatunk örömet, ha befogadóra találunk. Advent az adományozás időszaka is. A dunakiliti emberek újra odajárultak a gyűjtőládákhoz, hogy segítsenek, ugyanúgy, mint nyáron, mikor egy beteg kislánynak adakoztak. A Hospice-Segítő Kéz Alapítvány a végső stádiumú, haldokló betegeket segíti, nekik gyűltek a forintok a templomban és a Faluház előtti forraltborozáson. Aki eljött advent első vasárnapján, biztos, hogy átélhette a mese katarziséját. Aki pedig még csak most készül, hogy valamelyik egyesületet támogatni fogja a hétvégi forraltborozásokon, hát nekik szeretettel kívánom, hogy éljék meg a „jót tenni jó” érzését.

Magam és családom nevében sok-sok örömteli órát kívánok Önöknek az ünnepekre. Boldog karácsonyt, Dunakiliti!

KÉSZÜLJÜNK AZ ÜNNEPRE!

*„Az ünnep csak úgy szép, ha képes vagyok szeretni még,
mert nincs karácsony, ha magam bezárom, és nem teszem ki eléd.”*

(dalszöveg – Eleven Hold)

SZÖVEG: KOVÁCS ANDOR TAMÁSNÉ
DUNAKILITI POLGÁRMESTERE

2023. dec. 21-én 16.30 órakor a Sportcsarnokban a Dr. Batthyány-Strattmann László Általános Iskola pedagógusaival és diákjaival közösen „Karácsonyi ünnepváró” programra várjuk Önöket. Az ünnepség végén a képviselő-testület tagjaival apró ajándékkal kedveskedünk minden résztvevőnek. Utána forralt borral, finomságokkal készülnek az Iskolai Szülői Szervezet tagjai.

A karácsonyi ünnepváró után dec. 21-ét követően aztán a csodás kültéri dekorációkról egyre inkább a belső térre, és saját belső lényünkre kerül át a figyelmünk. Egyre inkább elcsendesedünk, az ünnep egyre bensőségesebbé válik. Egyre inkább a Közösség mellett/helyett az Otthonunk, a Családunk kerül előtérbe. Valóban „hazaérkezünk” az Ünnepre, és az Otthonunkban várjuk a Kisded érkezését.

Nem olyan régen a Televízióban láttam/hallottam egy történetet, melyben a főszereplő fiatal lány, Lucy arról beszélt, hogy őt a nagymama mindig arra nevelte, hogy szeretteinek 2 db ajándékkal készüljön karácsony előtt. Az egyiket valóban az illetőnek kell szánni. Olyan dolog legyen, amiről biztosan tudjuk, hogy örömet fog szerezni a számára, de adjuk neki egy 2. számú ajándékot is

azért, hogy ő azt majd tovább tudja adni! Kié is legyen ez a 2. ajándék? Ezt sose mondta meg a nagymama a lánynak. Csak annyit mondott róla: „Valakinek, akit nem tudhatsz előre, de amikor a pillanat elérkezik az ünnepi napokban, akkor tudni fogod, hogy kinek is add oda.” És így valójában a két ajándék célba ér: 1-et kapni és 1-et adni a fő cél. Hogy mindenki érezze, mennyire jó ajándékot kapni, de mennyire jó érzés, adni is.

Erről a filmbeli jelenetről aztán eszembe jutott egy saját történetem.

Pár éve - talán már polgármesterként, hiszen 9 éve már az vagyok - a hajnali órákban gyakran útra keltem, és picit ajándékokat csempészttem be a házak ajtajába, ablakába, postaládájába. Olyan ajándékokat, amiről tudtam, hogy örömet szerzek vele. Név nélkül tettem ezt. A kis csomag felirata csak ennyi volt: AJÁNDÉKOZNI JÓ!

És képzeljék el, abban az évben, hihetetlen mennyiségű ajándékot kaptam! A településen elindítottam valamit, ami szinte folyamként, hullámként, mint a jókedv vagy a nevetés, átragadt másokra is. Bár nem tudták az emberek, hogy tőlem volt az ajándék, de úgy érezték, ők is szeretnék átélni az érzést: AJÁNDÉKOZNI JÓ! És sorra ajándékozták szeretteiket.

Idén már nem ígérem, hogy ezt megteszem, meg aztán itt most az újság hasábjain el is árultam magam, de jövőre, talán igen. Jó tündérként, ajándékot osztva, végigjáróm

majd a települést, hogy érezzék az itt élők, mennyire, fontosak a számomra, mennyire szeretem Dunakiliti és Tejfalusziget lakóit. Addig pedig figyelni, tanulmányozni fogom a falut és annak lakóit, hogy mindenkinél tudjam, kinek mi szerezne leginkább örömet.

Áldott, békés ünnepet, a család és szeretteik körében eltöltött örömteli napokat, aztán pedig a 2024. évre sikeres és boldog új esztendőt kívánok Dunakiliti és Tejfalusziget lakóinak, a Kiliti Krónika minden olvasójának!

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

SZÖVEG: KOVÁCS ANDOR TAMÁSNÉ
DUNAKILITI POLGÁRMESTERE

*Dunakiliti Krónika előző lapszáma óta eltelt
időszakról számolok be Önöknek.*

Közmeghallgatást tartottunk

2023. szept. 27-én közmeghallgatásra hívtuk a település lakóit a Faluházba. A polgármesteri beszámolót követően lehetősége volt a lakosságnak kérdések feltételére. Köszönjük az érdeklődést a nagy számú résztvevőnek.

Felavattuk az aktív turisztikai pályázatból készült épületet

2023. dec. 6-án szakmai nappal egybekötve jeles vendégek, a kivitelező képviselői és turisztikai szakemberek részvételével felavattuk a Kistrévi-Duna-ág mentén készült épületet. Itt volt körünkben és köszöntő beszédet mondott a helyszínen Németh Zoltán elnök úr, aki Győr-Moson-Soron vármegyét képviselte. A Szigetköz Natúr Park részéről dr. Pető Péter tartott előadást. Az Insula Magna projekt keretében nemrég a Dunakiliti Duzzasztómű vezérlő épületében átadott interaktív kiállítást Németh József, az ÉDUVÍZIG igazgatója mutatta be. A vízparti helyszín lehetőségeiről és egy vándor bringa táborról pedig Németh Tamás Zoltán, az Arrabona EGTC igazgatója beszélt.

Reméljük, ez az épület megfelelő háttérrel biztosít majd ahhoz is, hogy 2024 nyarától fürdőhelyet tudjon működtetni önkormányzatunk. Sok tervünk van erre a területre, de természetesen várjuk a lakossági javaslatokat is. A

nagyközönség számára - a terv szerint - a tereprendezést követően 2024 májusában tartunk avató ünnepséget.

Szociális tűzifa program

Önkormányzatunk megbízásából a Községüzemeltető Kft. munkatársai a napokban kezdik a szociális tűzifa kiszállítását az érintettekhez. Aki nem adott be pályázatot, de szüksége van tűzifára, keressen bennünket a Polgármesteri Hivatalban, és segítünk!

Telkesítési helyzetkép

Amint azt az előző lapszámban jeleztem 7 telek került kimérésre a Hóvirág és Tulipán utca kereszteződésében. Miután a képviselő-testület szeptemberi ülésén meghatározta a telkek árát, két igénylő esetében már a vásárlásra is sor került. Várjuk a jelentkezéseket a további telkekre.

Ellenőrzés zajlott a Csapadékvíz I. projekt kapcsán

2023. nov. 6-án itt jártak a Magyar Államkincstár szakemberei, hogy ellenőrizzék, milyen formában valósult meg a csapadékvíz-rendezés I. projektje Dunakilitin a Faluközpontban, a Kisfaludy, a Diós utcában és a Rajkai úton a temető mellett. Az ellenőrzés lezárása még folyamatban van.

Felkerültek a napelemek a Kiserdei Bölcsődére és a Községi Házra

A Takarékosági Terv részeként elsősorban pályázati forrásból kerültek fel napelemek a Kiserdei Bölcsőde és Községi Ház épületére több mint 15 millió Ft-os keretből. A kivitelező az STG-ELEKTRO 2020 Kft. A héten az E.ON is átvette már a rendszert, így az energiatermelés is megindult.

Aláírtuk a szerződést a Kossuth utcai járdafelújítás folytatására

2024 áprilisi kivitelezéssel írtunk alá szerződést a Dekor-Térkő Kft. ügyvezetőjével, Szalai Zoltánnal a napokban. Az érintett járdaszakasz a Kossuth utca 83-97. között található. Ezzel a szakasszal nemcsak a település faluközpontja gyarapodik majd, hanem a helyiek és a turisták által gyakran használt járdaszakasz újul meg.

Pályáztunk a Falumegújítási Díjra

Dunakiliti Község Önkormányzata korábban 2015-ben és 2017-ben is adott be pályázatot a Belügyminisztérium által kiírt Magyarországi Falumegújítási Díjra, melyben mindkét alkalommal kiváló fokozatot ért el.

2017 óta nem pályáztunk, és most a 2017 óta eltelt időszak eredményeit és jelenlegi terveinket foglaltuk össze ezen pályázati anyagban. A négyfős szakmai zsűri, melynek tagjai Madaras Attila (Belügyminisztérium), Hajas-Tóth Zsóka (Építési és Közlekedési Minisztérium), Székely Rita (Magyar Nemzeti Vidéki Hálózat), dr. Ónodi Gábor (Magyar Urbanisztikai Társaság) 2023. október 25-

én járt nálunk. Izgatottan várjuk az eredményhirdetést, mely december közepére várható.

Köszöntöttük a dunakiliti újszülötteket

2023. dec. 16-án, a harmadik adventi gyertyagyújtó ünnepségen köszöntöttük Dunakiliti 2023-as újszülöttjeit. Összesen 21 pici babát és szüleiket. Ajándékkal, kedves szóval és persze emléklappal vártunk minden érintettet.

Hálás köszönet a fenyőért és az ünnepi dekorálásért

Idén is – akárcsak a korábbi években – felajánlások révén sikerült a fenyőket beszerezni az ünnepre. Balikó Tibor-né ezüsthenyője került a Községi Ház elé, és ezt piros színnel dekorálták a díszítők. A Faluház elé arany és fehér színű díszekkel Bóta Krisztián és családja fenyőfáját állítottuk fel. A tejfaluszigeti kápolnához a helyi lakosok kérésére csak égőssorral díszítve Rigó Ágoston fenyőfája került. Ugyancsak Gusztai ajánlott fel ágakat az adventi koszorúhoz. A koszorút idén is Sárköziné Sreiner Mónikának, a Sárközi Lakatosüzemnek, Haszonits Juditnak és Lepsényiné Sreiner Évának köszönhetjük. Hálásan köszönjük a nemes adományokat és a segítséget. Csodás lett a dekoráció ebben az évben is.

BÚCSÚSZOMBATI TALÁLKOZÁSOK

SZÖVEG: EDELMAYER ANDREA

Mindig nagy öröm és izgalom összeállítani a kedvelt faluséta és elszármazottak találkozója programját. Erre az alkalomra szeretünk egy kis történelmet, egy kis irodalmat és egy kis zenét is csepegtetni a velünk tartó vendégeinknek.

Könyvtárátadó ünnepséggel indult a program. Kedves Petőfi-versüket olvasták fel fiatal és idősebb falubeliek. Egyszerre volt jelen a múlt Petőfivel, és a jelen, a napjainkban is hatásos soraival. Szavaltak: Bukovics Ádám, Farkas Dávid, Bieber Miklós, Bieber Miklósné, Tóth Szabina. Kinyitott a Falumúzeum, ahol Máté Ágnes és Máté Mária vezette körbe a látogatókat.

Tamási Áron munkásságát bemutató utcatárlattal foly-

tattuk a Villa közön. A történelem és irodalom adott volt a kiállítás képein látható események, az olvasható idézetek által. Az író életét bemutató szöveget dr. Szász István Tas írta, felolvasta Kovács Andor Tamásné. Verset Vrabel Katalin szavalt. A zenét a Vegyeskar éneke képviselte Mayer Gizella vezényletével.

Zenés borkóstolóval zártunk a színházteremben. A Kifordítva Együttes megzenésített versekkel szórakoztatta a borkóstoló közönségét. A jó italokat a Soproni Borvidék Winelife borászata kínálta Hajdú Tamás vezetésével. A kiváló zenekar és a közvetlen borász igazán családi hangulatú estét varázsolt ennek a szép napnak a befejezésére.

EGYESÜLETI HÍREK

A VÖRÖSKERESZT HELYI SZERVEZETÉNEK ÉVES ESEMÉNYEI

SZÖVEG: SZITÁS PÉTERNÉ
VÖRÖSKERESZT TITKÁR

Kedves Dunakilitiek!

Kedves Vöröskereszt Alapszervezeti Tagok!

Örömmel teszek eleget annak a kedves kötelességemnek, hogy tudósítsam az érdeklődőket alapszervezetünk ez évi munkájáról.

Év elején véradó bált szerveztünk, ahol megköszöntük a véraóknak a véradást és sokszoros véradókat tüntettünk ki. Tavasszal szemetet gyűjtöttünk a Dunakiliti-Feketeerdő közötti útszakaszon. Részt vettünk a Csiripiszli ünnepen. Áprilisban véradást szerveztünk a Sportcsarnokban (125 fő). Májusban Vöröskeresztes Világnapi Ünnepségen vettünk részt Bikal községben. Ott voltunk a Humanitárius Települések Találkozóján Komlón. Sikeres süteményvásárt szerveztünk jótékonyági céllal. Júniusban két alkalommal szerveztünk véradást a Veritas üzemben (100 fő). Ukrán vendéggyerekeket fogadtunk és kalauzoltunk a Szigetközben. Aktívan kivettük részünket a Falunapi ünnepségen. Cserebere piacot szerveztünk. Au-

gusztusban véradást tartottunk a Sportcsarnokban (117 fő). Októberben sikeres Idősek Napját szerveztünk. Azokat, aki nem tudtak eljönni az ünnepségre, otthonaikban látogattuk meg egy csekély ajándékkal. Novemberben három alkalommal adománygyűjtésen vettünk részt Óváron és Győrben. Az adománycsomagokat karácsony előtt hordjuk szét az egyedül élő, rászoruló, beteg társainknak. Ami még előttünk van: Az adventi forraltborozás és vendéglátás december 17-én vasárnap délután 16 órától. Mindenkit szeretettel várunk! Következő héten, december 20-án lesz a véradás a Sportcsarnokban. Büszkék vagyunk rá, hogy a Véradó Állomás komolyan számít a kiliti véradók vérére, az ünnepek alatti műtétek és balesetek miatt. Előre is hálásan köszönjük részvételüket! Amire még büszkék vagyunk: November 23-án a véradók világnapján Győrbe voltunk hivatalosak, ahol sokszoros

véradókat ünnepeltünk. Suri György 75-szörös véradásért kapott kitüntetést. Gratulálunk neki! Idősebb Rigó Jenőt - leköszönő sokszoros véradónkat- ünnepélyesen búcsúztatták 75 teljes és 25 ferezises véradás után. Id. Rigó Jenő még fiatal katonaként kezdte a véradást és 71 évesen búcsúzott a véradók sorából. 50 éves véradói pályafutása alatt, ha csak tehette, hűségesen nyújtotta a karját a segítségre szorulóknak. Kitartása és állhatatossága példaértékű lehet a mai fiatalok előtt. Hálásan köszönjük hozzáállását és önfeláldozását beteg embertársaiért. Kedves személyisége hiányozni fog a véradásokon. További jó egészséget kívánunk neki és családjának! Szomorú eseménnyel kezdtük a novembert. 2-án, halottak napján ment el tőlünk örökre Grózer Ferencné, Vizi Pirosunk. 2024 januárban ünnepeltük volna 55 éves önkéntes aktivista pályafutását. Fiatal korától hűségesen dolgozott a mozgalmunkban. Nem csak a Vöröskeresztnek, az egész falunak testi-lelki segítője volt. Lételeme volt mások életének támogatása. Kiolt-hatatlan szeretetvérsége vezérelte a jócselekedetekben. Nagyon hiányzik érdeklődése, gondviselése, mindenre és mindenkire kiterjedő figyelme. Családja méltóképpen viszi tovább az ő mentalitását. Temetésén a virágra szánt

összeget adományként összegyűjtötte, 380.000 Ft-ot juttatott el alapszervezetünknek további segítségnyújtás céljára. Pirikém! Mostantól fentről mosolyog ránk és féltőn óvjál bennünket!

Te így búcsúztál tőlünk:

„Ne fájjon Nektek, hogy
már nem vagyok
Hiszen Napként az égen
Nektek ragyogok! ...
Ha Rám gondoltok soha ne
sírjatok,
Hiszen a szívetekben jó
helyen vagyok...”

A Dunakiliti Vöröskereszt Alapszervezete nevében áldott ünnepeket kívánunk minden olvasónknak!

PÁLYÁZATI SIKER

Dunakiliti Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete a „**He-lyi civil szervezetek fejlesztése**” című, VP6-19.2.1.-81-2-17 kódszámú Magyarország Kormánya, valamint a Szigetköz-Mosoni-sík LEADER helyi akciócsoport által közzétett helyi felhívásra benyújtott pályázatán **1.369.043,- Ft vissza nem térítendő támogatást nyert.** A projekt segítségével innovatív fejlesztés valósult meg: 2 db 6x3 méteres, szükség esetén összenyitható sátor, a sátrak berendezéséhez szükséges 6 db sörpad garnitúra és a kommunikációs és adminisztratív feladatok elvégzésére 1 db notebook beszerzése történt. Ilyen eszközök eddig nem álltak rendelkezésünkre. A beszerzett eszközök segítik tűz-, vagyon-, és környezetvédelmi, esélyegyenlőségi és egészségtudatos szemléletet formáló projektjeink megvalósítását, mivel a szakmai és közösségi eseményeken kulturált tartózkodási helyet tudunk biztosítani Egyesületünk tagjaiak, illetve a munkánk és a fent jelzett témák iránt érdeklődőknek is.

A projekt végrehajtása során együttműködés valósult meg a Dunakiliti ÖTE, a Dunakilitiért Egyesület, a „Só-lyom” Láng Rudolf Vadászegyesület, illetve Dunakiliti Község Önkormányzata között, akiknek segítő támogatását ezúton is köszönjük.

Bízunk abban, hogy a projekt során beszerzett eszközök hosszú távon szolgálják majd közösségünket.

Köszönjük Magyarország Kormánya, a Szigetköz-Mosoni-sík LEADER Egyesület, valamint Dunakiliti Község Önkormányzata támogatását.

Erdős Imre
ÖTE elnök

SZENT ANDRÁS-NAP

Hagyományos disznóvágást tartott az Őszidő Nyugdíjas Klub lelkes kis társasága a Községi Ház udvarán. Bár az idő téliesre fordult, a hangulat nem tükrözte a szomorkás, szeles napot, ebben a jó pálinka, a forraltbor és a meleg tea is segített.

ADVENTI KONCERT ADOMÁNYGYŰJTÉSSEL

Bieber Istvánné Marika volt a kezdeményezője, hogy az idei adventen gyűjtést szervezzünk a mosonmagyaróvári Hospice-Ház javára. Sárköziné Sreiner Mónika, a Dunakilitiért Egyesület elnöke és Mayer Gizella, a Vegyeskar vezetője rögtön az ügy mellé állt. Így az idei hagyományos koncert nem csak az első vasárnap lelkületét, de az adományozás nemes gesztusát is magában hordozta. A zsúfolt templomban Serfel Mária csodálatos éneke, iskolások adventi dalai, szavalat és novella hangzottak el a Vegyeskar koncertje előtt. A közönség vastapssal hálálta meg az egész évben helytálló, ünnepeinket felemelő, Dunakilitiért Egyesület és Rajka, Feketeerdő Egyházközség Vegyeskarának munkáját.

A gyűjtésből a templomban 425.100 Ft, a képviselő-testület forraltboros vendéglátásából 150.000 Ft gyűlt össze. Dunakiliti Község Önkormányzata 500.000 Ft adomány-

nyal egészítette ki a Hospice-Segítő Kéz Alapítvány javára átadott összeget.

ZAJLIK AZ ÉLET A BATTHYÁNY ISKOLÁBAN

A szeptemberi iskolakezddéssel véget ért a vakáció, a diákoknak becsengettek, a pedagógusok pedig felkészülten várták őket. A tanévet 141 diák és 13 tanár kezdte meg, sikerült minden tantárgyra pedagógust találni. Napközis csoportot idén kettőt tudtunk indítani, a nagy létszám miatt a tanulószoba alsósokkal bővült ki.

A tanulás mellett számos program, verseny színesíti az iskola életét. Szeptemberben a népmese világnapján remek mesejátékot láthattunk a 4. osztályosok előadásában a faluházban.

Október elején az állatok világnapján rajzversenyt hirdettünk, délután pedig az alsósok elkerékpároztak előbb a helyi tehenészetbe, majd egy közeli tanyára állatokat simogatni. A pályaorientációs nap keretein belül minden osztály ellátogatott egy-egy helyi, vagy közeli munkahelyre, üzembe, ahol bepillantást nyerhettek az ott folyó munkákba.

Sporteseményeinken előbb az atléták jeleskedtek; a levéli Ugrógáláról 13 éremmel tértünk haza, többek közt Forrai Attila 8. osztályos tanuló három aranyéremmel. Az MDSZ Diákolimpiai körzeti labdarúgó mérkőzésein mind a II., mind a III. korcsoportos fiúk továbbjutottak a tavaszi fordulóra. Mezei futóversenyen is jól szerepeltek, Kovács Ákos 6. osztályos tanuló győzelme itt is továbbjutást jelentett, majd szintén az MDSZ Diákolimpiai körzeti asztalitenisz fordulójából Stergerics Áron 7., és Kanka Zsombor 8. osztályos tanuló is továbbjutott.

A DÖK szervezésében az október papír-, és gesztenye-gyűjtéssel kezdődött, majd tökfaragással, és egy ferge-

teges Halloween-partival zárult. November 10-én pedig Márton-napi lámpás felvonulást tartottunk. Egy egész héten keresztül minden az egészségnevelésről szólt, helyet kapott szellemi, és sportvetélkedő, érdekes előadás, tánc, jóga, zöldségfaragás. Ünnepe is jutott az ősze, az aradi vértanúkra emlékeztünk október 6-án az 5. osztályosok, október 23-án az 56'-os forradalomra a 8. osztályosok műsorával. Batthyány herceg születésének 153. évfordulóján a 7. osztályosok adtak műsort és koszorúztunk. Nemsokára vége a 2023-as évnak, de előtte még sok a tennivaló, Mikulásvárót szervezünk, idén is szeretnénk mézeskalácsot árusítani – amit a szülők sütnek, pedagógusok díszítenek – és természetesen készülünk a karácsonyi műsorra.

A sok-sok program mellett természetesen fő feladatunk a gyerekek nevelése-oktatása, az új Nemzeti Alaptanterv által előírt új ismeretek átadása 1-8. osztályig. Felkészülés a félév zárására, ezzel egyidejűleg nagy feladat a 8. osztályosok középiskolai továbbtanulásának előkészítése és lebonyolítása, hiszen ez számukra egy életre szól. Itt köszönjük meg a fenntartónknak, az önkormányzatnak, az egyesületeknek, civil szervezeteknek, valamint a falu lakosságának az intézményünknek és tanulóinknak nyújtott támogatását!

Ha valaki többet szeretne megtudni az iskola minden napjairól, a facebook-on kövesse az iskola oldalát:

Dr. Batthyány-Strattmann László Általános Iskola - Dunakiliti

Sléber Judit

„A MAKAIFERI”

Makai Ferenc kőművesmester története

SZÖVEG: EDELMAYER MIKLÓSNÉ

Vannak mesterek, akiknek a neve szájról szájra jár, ha valamihez jó szakembert keresnek. Ferivel már akkor is így volt, amikor 1985-ben úgy döntöttünk, hogy Kilitire költözünk. Ki legyen a kőműves? „A Makaiferi”. Emlékszem az építkezésre, ahogy csendesen, de határozottan kiadta az utasításokat. Az anyagot megfelelő minőségben, időben a keze alá kellett készíteni. Mindenki ügyelte szavait. Pedig sosem volt hangos és még véletlen sem káromkodott. Már akkor is respektje volt, ami az évek során egyre nőtt. Egy későbbi lakásfelújításunk során is őt hívtam az embereivel. A három kárpátaljai férfi megállás nélkül tette a dolgát, még akkor is, ha a mester esetleg nem volt jelen. Nem volt italozás, lapátnyélen támaszkodás és felesleges szócséplés. Ment a munka.

Mondj pár szót a családotról!

Papa (Makai Ferenc) az erdészetnél dolgozott, motorfűrészkes volt. Mama (Szokoli Piroska) a négy gyerek mel-

lett otthon vezette a háztartást, dolgozott a ház körül. Vállaltunk kapálást a Tsz-nek, meg az erdészettől egy hold földet műveltünk a halászi erdő mellett. Minket, gyerekeket is befogtak segíteni. Még általános iskolás voltam, mikor kölcsönkértük Johálki bácsi szamarait, kocsira raktuk a kukoricát, én meg szépen hazahajtottam őket. A négy testvérből én vagyok a legidősebb, aztán következett Piri, aki már sajnos nincs köztünk, majd Imi és Editke, akit legkisebb gyerekként Édesnek szólítottak a szüleink.

Nyolcadik után szakmát kellett választanom. Festőnek készültem, de nem találtunk a faluban mestert, aki fogadott volna. Így megkerestük Szalay Géza bácsit, aki kőművesmester volt, ő fogadott maga mellé egy hónap próbaidőre inasnak. Első napomon Majtényi Feri bácsi házáat építették, a hátsó falat rakták éppen. Engem mindjárt felküldtek az állásra, rakhattam a falat én is, mint a többiek. Hosszú évek múlva Krisztián fiamék éppen ezt a házat vették meg maguknak. Amikor felújítottuk, meséltem nekik, hogy ez volt az első munkahelyem és az első fal, amelyikbe téglát raktam. Végeztem a szakmunkásképzőt, Géza bácsi brigádjában pedig tanultam a szakmát. Akkoriban Erdős Miska bácsi nyugdíjasként dolgozott Géza bácsinak, legtöbbit mellé osztottak be. Ő volt a legöregebb, én meg a legfiatalabb. Sokat tanultam tőle. Nagyon értett a betonmunkákhoz, igen jó járdákat tudott építeni. Ő mutatta meg a csempézést is, Tejfalun, Erdős Mihályéknál raktam fel az elsőket. Másodéves vol-

tam, amikor Géza bácsi az egész brigáddal beállt a Tsz-be, én is ott szabadultam fel 1970-ben. A Tsz nem vett fel tagnak, ezért a TÖVÁLL-nál helyezkedtem el. Házakat építettünk szerte a környező falvakban. 8 évet töltöttem ott, amikor egy bezenyei osztálytársam, Drobilits Simon megkeresett, hogy dolgozzak vele. Ő már kiváltotta az iparendélyt, volt mestervizsgálója, így maszekként dolgoztam. Én is kiváltottam az engedélyt, csatlakoztam hozzá. Itt Kilitin például, a Kisfaludy utcában az Erdős testvérek házait épültük együtt. 1984-ben csináltam meg a mestervizsgát, utána különváltak útjaink Simonnal. Imi öcsémmel ketten kezdtük a maszek világot. Inasokat fogadtam, az első Szabó Csabi volt. Aztán jöttek: Zsigmond Gergő, Kaiser Robi, Szabó Laci, Varga Sityu, hogy csak néhányukat említsem. Sokszor négyen is voltak, minden évfolyamból. Ügyesek voltak. Tanulmányi szakmai versenyeken szép eredményeket értek el. Krisztián és Szabolcs fiam később Bence és Márk unokáim is nálam voltak szakmai gyakorlaton. Krisztián kőművesnek, a többiek pedig a Hildben építőipari technikusként tanultak.

Mennyire voltál szigorú mester?

Szigorú voltam, de ebben a szakmában nem lehet másépp. Mindent megmutattam a tanulóknak, utána a segédektől lesték tovább a folyamatot. Figyeltem rájuk. Szerintem ma mindegyik a szaktudásából él, bárhol megállják a helyüket.

Később Imi öcsém Ausztriában próbált szerencsét, így új embereket kellett felvennem. Makay Tamás már akkoriban alkalmazott Ukrajnából munkásokat, nekik szóltam, hogy kőműveseket keresek. Jött három ember, Viktor, Feri és Sanyi, akik 18 évig maradtak nálam. Nyugdíjba mentem közben, de mondtam nekik, hogy maradhatnak, amíg akarnak, én alkalmazom őket nyugdíj mellett. Végül ők döntöttek úgy, hogy hazamennek, én pedig teljesen nyugdíjas lettem. Nagyon jó kapcsolatban voltunk és maradtunk. Mindhárman meghívtak a gyerekeik lakodalmába, így 6-szor utaztunk el Kárpátaljára esküvőre. Először még igazi falusi lakodalomba csöppentünk, az udvaron főztek üstben. Később már éttermekben, meg

művelődési házakban tartották az esküvőket. Érdekes, hogy ott a szülők a megházasodott gyerekeiknek átadják az úgynevezett „nagy házat”, ők pedig hátra költöznek az általában átalakított melléképületekbe. Ez a szokás. Feriékkel ma is tartjuk a kapcsolatot, a háború miatt a többiekről nem nagyon tudunk.

A faluban rengeteg ház építésénél ott voltam. Egyszer elkezdtem összeszámolni, száz körül van a számuk. A Rév utcában szinte mindnél dolgoztam, de az újabbak közül a Karósi utcában is többenél.

Két fiam, Szabolcs és Arnold is ott épült. A Tulipán utcában Balázs fiam házát nemrég fejeztük be, bár a melléképület még hátra van. A környékbeli falukban szintén lehet vagy száz ház. Volt egy nagyobb munkánk is, Kópházán a Tercia étterem. Stergerics Arnold pedig ott volt szakmai gyakorlaton velünk.

Elgondolkodtam azon is, hogy mennyit fejlődött a szakma ezalatt az ötven év alatt, mióta felszabadultam. Én biciklivel kezdtem, egy szatyorban vittem a fandlerit, kanalat, kalapácsot, függővasat. A háziak adták a segédmunkát, ők szállították az állást, anyagot, adták a szerzőszámokat. Kaptunk tízórait, ebédet és uzsonnát is, ha sokáig maradtunk. Motorom úgy lett, hogy Nagy Otti a falazást azzal fizette ki. A munkadíj megegyezett a motorárával. Az első autóm, egy Zsigulit, pedig Darázs Jenő-

vel vettük Pesten. Ma kész, zsákos anyagok vannak, kiváló szerszámok, lézeres szintezők stb. Ezekkel is tudtam dolgozni, folyamatosan fejlődni kellett. Megtanultam az e-naplózást, amihez már számítógépet használtam. Jártam továbbképzésekre, krediteket kértek tőlünk is, különösen, amikor felelős műszaki vezető lettem. Azért még ma sem ijedek meg, ha valamit ki kell gyorsan számolni, a kőművesnek ehhez is érteni kell.

Saját házat 1974-ben kezdtük építeni (amikor lányom Anita és még ugyanebben az évben Szabolcs is megszületett), mégpedig úgy, hogy mórta vetettünk a kertben. Nem volt ez szokatlan, sokkal olcsóbb volt így, mintha téglát vettünk volna. Jó agyagos volt a föld, amihez három az egy arányban szénport kevertünk kézzel, lapáttal. Czikolai Dezső bácsi kezelte a Tsz mórvető gépét. Papával és öcsémmel töltöttük bele a mórta, ő meg vágta. 25 ezer darab téglát vetettünk. Bandi rakta össze a kemencét, akinek nagy gyakorlata volt ebben. A falazást

Simon barátom kezdte el, én éppen katona voltam. Malter helyett sárral oldottuk meg, így csak kevés meszet kellett használni. A szigetelés is jobb volt vele.

Mesélj a fociról!

Nyolcadikos voltam, amikor hívott Varga Tibi, az edző, hogy jöjsek focizni. '77-78-ban járási bajnokságot nyertünk, felkerültünk a megyei II-be.

Mikor volt edzés, hiszen mindenki dolgozott, még szombaton is?

Nem volt edzés. Pénzt sem kaptunk. Néha egy-egy láda sört dobott fel valaki. Az öltözőt társadalmi munkában építettük. Lassan készült, nem igen értünk rá. Egyszer Lengyelországban is játszottunk, mert volt itt két lengyel fiú a csapatban, akik meghívtak bennünket. Az öregfiúk csapatban folytattam később a focit. Ott is volt bajnokság, ahol kétszer nyertünk, de valamilyen helyezést mindig elértünk. Hatvan éves koromig játszottam. Most pedig minden meccsen ott vagyok a kiliti csapattal. Úgy intézzük a családi eseményeket, hogy a meccs beleférjen vasárnap délután. Most jó a csapat, jó ott lenni velük.

Közben kertész lett a kőművesből.

Igen, meg főállású nagypapa. 11 gyönyörű unokánk született. Ők mindenféle korúak, Bence már tavaly meg nősült. A legkisebb ikrek pedig 5 hónaposak. Amikor szükség van rám, megyek és segítek, vigyázok a gyerekekre. Fűvet nyírok itthon, Szigetben, Ildi (Stencinger Ildikó, a feleség) szülői házában. Ott van a veteményeskertünk, amit egész évben gondozok. Egyébként télen-nyáron nagyon szeretek ott a Duna-parton üldögelni, élvezem a csendet.

OLVASNIVALÓ

BUDAPESTEN SZAVALTAM

SZÖVEG: PURGER EVELIN

A Rákóczi Szövetség kérésére vállaltam el a versmondást a Gloria Victis 1956 elnevezésű emlékműsorán. Közel 3 ezer középiskolás és egyetemista érkezett az eseményre itthonról és külföldről egyaránt, a Szövetség ifjúsági szervezeteinek képviseletében. A szavalatra október 22-én a Bem téren került sor. A választásom egy kortárs műre, Buda Ferenc: Tizenöt-húszéves halottak c. versére esett. A szövetségnek, melynek célja a határon túli magyar fiatalok összetartása az anyaországbeliekkel, már kilencedikes korom óta tagja vagyok. Iskolatársaimmal számos táborban, tanulmányi kiránduláson és egyéb kulturális eseményen vettünk részt a szervezet jóvoltából, többek között nekik hála, jutottunk el Párizsba is.

HÁNY KILOMÉTER EGY MARATON? ...SOK...NAGYON SOK

SZÖVEG: SLÉBER JUDIT

A sport és én kisgyerekkorom óta össze vagyunk nőve. Ezért lettem testnevelő, ezért lettem edző... tartást, az élethez való pozitív hozzáállást, útmutatást adott, és ad a mai napig. Huszonkét év kézilabda után rátaláltam az Olimpiai Ötpróbára – ennek okán szerepeltem már a Krónika hasábjain. ...hogymost mégis itt vagyok, annak a maraton futásom az apropója. Egy sikeres előadás után felkérték, hogy azokat a gondolatokat, amik ott elhangzottak, vesse papírra.

Mindenkinek van egy bakancslistája, így nekem is. Ennek valahol a legvégén állt ez a maraton, de a sorrend a sok „jó lenne” gondolat közt megfordult, és ez került előre.

Tulajdonképpen nem is én voltam az értelmi szerzője, hanem egy nagyon kedves barátom, futótársam Bécsi Móni, aki a fejébe vette, hogy ha negyvenéves lesz, fut egy maratont. Mondtam neki, hogy sok sikert... és ezzel le is rendeztem volna, de Móni azt mondta, hogy engem gondolt futótársának. Először nagyon furán néztem rá, de kb. tíz másodperc után rávágta, hogy tulajdonképpen miért is ne?

Gondolkodtunk, ki tud nekünk ebben segíteni...hiszen

egy 42,2 km-es futás nem gyerekjáték. A választásunk Lubics Szilvire esett. Szilvi az én példaképem a futók között, számomra ő az ETALON, így, csupa nagybetűvel. Ultrafutó /ultrafutásnak nevezünk minden olyan futást, ami egy maraton távolsága felett van/, többszörös magyar bajnok, Ultrabalaton /212 km/ és Spartathlon /245 km/ győztes – bár amatőrnek vallja magát, szerintem vőprofi. Civilben fogorvos, három gyerek édesanyja, megjárta az Atacama-sivatagot, az amerikai Halál völgyét, az Antarktisz – természetesen futva. Legnagyobb örömünkre felkérésünket elfogadta, és megindult a közös munka.

Felmerülhet a kérdés, hogyan lehet valakinek az edzője az, aki Nagykanizsán él, én pedig itt. Nos a válasz rop-pant egyszerű. Egy Trainingpeaks nevű edzős weboldal, és a sportórám segítenek bennünket, mert ezeket össze lehet hangolni az éteren keresztül.

Egészségügyi vizsgálatok, futással kapcsolatos kérdőívek – hol, és mennyit futottam eddig, milyen eredményeim vannak, hányszor futok egy héten...stb. – kitöltése, és egy tesztfutás után január elején megkezdtem a felkészülést. Az első két edzés nem sikerült fényesen, de a kezdeti csetlés-botlás után aztán minden sínre került. Sajnos Móni időközben megsérült, így három hónapnyi közös felkészülés után egyedül folytattam.

Többféle edzéstípus volt, amit teljesítenem kellett, ezek közül a résztávós edzéseket, ahol a gyors és lassú futás váltakozik, és a nyújtást szerettem a legjobban. Nagyon ritka volt, ha nehezen indultam neki az aznapi feladatnak, mert tudtam, hogy mi a célom, és ahhoz, hogy az teljesüljön, áldozatot kell hozni. Le kell nyomni rengeteg kilométert, a felkészülés alatt egész pontosan 1333-at összesen. Számos kisebb verseny is volt közben, többnyire 21, de volt 27 és 36 km-es is. Jó érzéssel állapítottam meg minden egy után, hogy ez is megvan, fejlődök, mehetünk tovább.

A maraton egy esős, szeles, hideg szeptember végi vasárnapon volt Kapuváron. A verseny 5,3 km-es körökből állt, szám szerint nyolcból. Futás közben többször ettem, ittam, csupa olyan dolgot, ami segít visszafótolni az elveszett kalóriákat. Ebben sokat segített a kisebbik lányom, és a húgom, akik menet közben adtak a kezembe mindent, ami épp kellett. A célba érés óriási élmény volt, beértem, letérdeltem, és csak sírtam, és szinte el sem hittem, hogy tényleg megcsináltam. Aztán megve-

regette egy kéz a vállam, hogy ha nem vagyok rosszul, akkor mennem kellene eredményhirdetésre, mert hogy harmadik lettem a nők között! Rengeteg dolgot adott nekem ez a maraton, de azt gon-

dolom, hogy „a gyorsaságon, az állóképességen, a győzelmen túl rejtőznek a legnagyobb jutalmak.” Mert jutalom volt számomra az a rengeteg elismerés, gratuláció, és biztató szó amit a kilenc hónap alatt kaptam. Mindmind plusz kilométer volt a lábaimban.

A sikerhez azonban nemcsak edzeni kellett. Elsősorban kellett hozzá a családom, mert örült logisztika összehangolni ezt a sok edzést a családi élettel. Kellett hozzá az edzőm, aki végigvezetett ezen az úton. Kellettek a futótársaim, barátaim, kollégáim, akik segítettek nekem. Kellettek a tanítványaim, akik minden versenyen nagyon szorítottak értem.

S, hogy hogyan tovább? Van egy klassz verseny a Balaton-felvidéken nyár végén, Szőlőskörnek hívják. A rövidebb távot, ami 36 km, idén nyáron már teljesítettem. Van egy „nagytestvére”, ez egy 50km-es táv, ez már valóban ultrafutás. Nagyon szép, névre szóló befutószalagot kap, aki célba ér. Megtetszett ez a szalag. Kérdeztem a „főnököt”, mi a véleménye. Azt mondta :„menni fog”. Hát akkor rajta - ha ő mondja!

SIPOS ÁDÁM: „MINDENEM A REPÜLÉS!”

SZÖVEG: EDELMAYER ANDREA

Első komoly repülőgépem.

Ádám, Te egy nagyon különleges sportot űzol 12 évesen. Kevésen tudunk a modell repülőkről, meg egyáltalán erről a szabadidős sportról.

Igen, úgy kezdődött, hogy nekem nagyon megtetszett a repülés, egyre többet foglalkoztam vele. Apától névnapomra kértem egy igazi repülést, amit megkaptam. Ott a pilóta, aki egyébként modellrepülő-oktató, mesélt nekem és meghívott az éves repülőgépmmodell találkozóra. Ez Győrben volt, a Sokoró RC Modell KSE reptérén. Kaptam egy kis modellt karácsonyra, amin megtanulhattam hogyan kell kezelni, megvolt az első önálló fel- és leszállásom. Apával sokszor mentünk a reptérre, akár

Az első igazi repülő élményem.

egy héten többször is. Innentől nem volt megállás. Egész nyáron jártunk és tagja lettem az egyesületnek. Amikor a kisgéppel már mindent tudtam, kaptam egy nagyobb, egy 1.4 m fesztávú gépet, amivel már szinte mindent meg lehet csinálni, amit egy modellnek tudni kell. Nagypapám segített hozzá egy nagyon modern távirányítóhoz. Szépen fejlődtem, ezért beneveztem versenyre is, ahol felnőttekkel mértem össze a tudásom, olyanokkal, akik már hosszú-hosszú évek óta repülnek. A hat versenyszakaszból álló sorozatban 12 versenyző közül a 4. helyen végeztem összetettben. Komoly benzinmotoros modellekkel indultak, amik 6-7 kilósak is lehetnek és

fából készülnek. Én egy kis villanymotoros hungarocell géppel indultam, ami csak másfél kg. Az utolsó versenyen nagy szél volt, ezért sajnos nem sikerült a dobogóra kerülnöm az összesítettben.

Volt már, hogy leesett a géped?

Igen, de még nem törtem össze úgy, hogy ne lehetett volna megcsinálni. Apa egyébként a „szerelőm”. Érteni kell egy kicsit az elektromossághoz, asztalossághoz, festőnek kell lenni, egyszóval barkácsolni kell. Mindig mindent többször ellenőrzünk felszállás előtt. Amint van egy kis időnk megyünk is Ménfőcsanakra vagy itt a közelben a mosonmagyaróvári egyesület repterére. A repülési szabályok szerint ugyanis megvan, hogy hol lehet gyakorolni és egyesülethez kell tartozni.

Milyen különleges tehetség kell ehhez a sporthoz?

Nagyon fontos a koncentráció, a türelem, a fegyelem.

Apa, azaz Sipos Tamás veszi át közben a szót:

Ádám kicsit visszahúzódo gyerek, de nagyon okos és mindig a maximumra törekszik. Jeles tanuló és tartja a jó jegyeit a sport mellett is. Az oktató kérését fegyelmezetten végrehajtja. Rengeteget gyakorol, hogy a távirányítón kitapasztalja az apró mozdulatok jelentőségét. Komoly dolgokat kell szem előtt tartania, szabályokat, balesetvédelmet. Nem annyira játék ez már! Az oktatója most a példaképe, aki Cessna gépen repül. Ádám dédelgetett álma jelenleg, hogy ő is pilóta szeretne lenni. Az biztos, hogy mi támogatni fogjuk az álmait, de a megvalósítás már csak rajta múlik.

Ádi, most hogy is áll a gépparkod?

Jelenleg hét gépem van. Eljutottam arra a szintre, hogy a villanymotoros gépekkel már nem tudok fejlődni, ezért szintet fogok lépni. Nem is egyet, hanem hármat. Kaptam egy 2,3 m-es benzinmotoros modellt, amivel már komolyabban tudok versenyezni.

Nagy változást hozott ez a sport az életedben, igaz?

Igen! Először is elmentem nyáron Pérre táborba, ahol

Apával.

a reptéren aludtunk. Először voltam el egyedül. Apával járjuk az országot, repülőnapokra megyünk, sátorban alszunk. Találkozhattam nagy példaképekkel, mint Imre Lajos helikopterpilóta, Bessenyei Péter műrepülő világ-bajnok, vagy Veres Zoltán műrepülő világ-bajnok. A repülőmodellező társadalom befogadott, rengeteg barátot szereztem. Megismerték a nevem, minden versenyen megtapsolnak és biztatnak. Azt nagyon várom, hogy 14 éves legyek, mert akkor már motor nélküli vitorlázórepülővel repülhetek majd.

Ádám, szívből kívánjuk, hogy te legyél Dunakiliti első repülőgép vezetője!

A legújabb benzinmotoros repülőgépem.

ÉS TE MIVEL FOGLALKOZOL?

IRODA, AHOL AZ ÜGYFÉL NEM PAPÍR,
HANEM EMBER*Schleerné Makay Zsanett és Schleer Tamás vállalkozása, a „Visszatérítők”*

SZÖVEG: EDELMAYER ANDREA

A Rév utca legvégén, fák között megbúvó épületben van a Visszatérítők irodája. Egy vállalkozás országosan kiterjedt ügyfélkörrel és hírnévvel, mégsem tudunk róla sokat. A céget Zsani és Tomi közösen vezetik. Zsani a szakmai, Tomi a marketing és üzletfejlesztési feladatokkal foglalkozik.

Hogyan lett egy alapvetően vendéglátással foglalkozó lányból osztrák és német adó és családi ügyekben tanácsadóiroda vezetője?

Gazdasági főiskolát végeztem, vendéglátásra szakosodtam. Coloradóban, a világ egyik legjobb szállodájában, a Broadmoor Hotelben kezdtem, majd Ausztriában folytattam a pályát. Fejlődési kilátások hiányában elégaltem meg végül a vendéglátást és itthon, pénzügyi vonalon indultam tovább. Több tanácsadó cégnél is dolgoztam. Az egyiknél megismerkedtem egy úrral, aki már akkor ausztriai adóbevallásokat készített. Mivel nem győzte a sok munkát, segítettem neki. Először csak az adatlapokat töltöttem ki, de egyre jobban érdekelt, hogy mit, miért írok rá a lapokra. Alapvetően kíváncsi és maximalista ember vagyok, amit ő is látott. A szárnya alá vett és megtanított mindenre és nagyon jó barátok lettünk. Az adóbevallások után a családi pótlék ügyintézését és a többi ügyet is elmagyarázta. Az osztrák után pedig a német ügyek intézése következett. Évekig dolgoztunk együtt, amikor biztatott, hogy kezdjek el magam is saját ügyfelekkel foglalkozni. Barátok és ismerősök voltak az

első, akiket elvállaltam, én pedig csak mellékes jövedelmeként próbáltam felfogni a munkámért kapott díjat. Minden ügy más egy kicsit, sokszor az apróbetűnél bújik meg a lényeg. Rengeteget tanultam a kezdeti évek alatt. Közben elvégeztem Grazban egy vagyontanácsadói képzést, és egy kicsit más, inkább befektetési tanácsadó vállalkozásban gondolkodtam akkoriban. 2015-ben ismerkedtem meg Tomival, akivel Amerikába készültünk egy „randi turnéra”. Az utazásomhoz szükséges összeget egy adóbevallási időszakban spóroltam össze, ami akkor már jelzésértékű volt mindkettőnknek. Hozzáteszem, hogy ezen az amerikai úton kötöttük össze az életünket elég spontán, ha szabad így fogalmazni. Tomi, aki egyébként üzletfejlesztő, - akkoriban Chilében dolgozott a saját startup cégén -, más szemmel nézte a dolgokat. Skypon kérdezgetett: Hányan is dolgoznak Ausztriában az országból? Olyan 125 ezer ember. És Németországban? Hasonló a számuk. Vajon hány cég foglalkozik az ő mindenféle ügyeikkel? Talán 15-20. Miért nem csak ezzel foglalkozol főállásban? Hááát... Csinált nekem egy weboldalt nyaralás közben a Balaton partján, ott találtuk ki a „Visszatérítők” nevet is, hiszen az emberek visszakapják a pénzüket, ha jól végzem a munkámat. Nevettem a név többszámán, mert csak egyedül voltam, de Tomi komolyan kiállt ezért, azt mondta: „Éreznie kell mindenkinek az első pillanattól, hogy mögötted ott egy csapat. Most még csak én vagyok mögötted, de később csapat lesz. Ez olyan név, amit mindenki könnyen meg tud jegyezni, el tudja mondani a szomszédnak: „Tudod, nekem is azok a Visszatérítők csinálták!”. Ahogy élesítette a weboldalt a Balaton-parton ülve, elkezdtek jönni az e-mailek. Debrecenből, Hajdúnánásról, az ország minden részéből. Folyamatosan jöttek a megkeresések, így a pénzügyi vállalkozás dolgait leépítettem, bár nagyon szerettem csinálni azt is. 2016-ban bábáskodni kezdtünk az új cégünk születésénél. Kollégám és társam lett a régi mentorom, aki nagy tapasztalatát és kiváló hivatalos német nyelv ismeretét hozta. Ő volt a biztos alap, a szakmai háttér, hiszen mindig felmerültek újabb és újabb rendkívül szerteágazó ügyletek. Két-három évig ketten dolgoztunk, de egy idő után a beérkező sok telefonhívás elkezdett nyomasztani. Akkor alkalmaztuk Zsemberi Beát, hogy minden hívást fogadjon, tartsa a kapcsolatot az ügyfelekkel. 2017. év

végén gyermekvállaláson gondolkodtunk, kerestünk valakit, akit betaníthatok, mire érkezik a baba. Ekkor került ide Edelmayer Zita. Irodánkat a lakásunkban, a nappaliban rendeztünk be. Bodza hamarosan érkezett, kellett a hely gyerekszobának, tehát új irodára lett szükség. Tomi a telek végében építette fel a mai helyünk elődjét, ahova 2018 szeptemberében be is költöztünk. Azóta már bővítettük, mert kinőttük. Bodza születése után a számlázási feladatokat megtartottam, a többit át kellett adnom Zitumnak, aki nagyon szépen helytállt. Az ügyfelek száma egyre nőtt, ezért a mi kis -szinte családi- cégünket bővíteni kellett. Szerencsére, Horváth Etelka éppen munkát keresett. Munkatapasztalatával, nyelvismeretével, mérlegképes könyvelő végzettségével csatlakozott hozzánk, tovább emelve szakmai színvonalunkat. Hármascapatunkkal szépen haladtunk. Tomi sosem folyt bele a szakmai munkába, ő az ügyfeleket hozza és gondoskodik mindenről, hogy jó ütemben folyjon a munka. Ő kezeli az arculatunkat, frissíti a weboldalunkat, tartalmakat talál ki és publikál. Intézi, hogy az ügyfélkezeléshez szükséges legjobb számítógépes alkalmazásokat (CRM) használhasuk és teremti meg a technikai hátteret a csapatnak.

A cégünk különlegessége egyébként, hogy két országra is specializálódott. Magas színvonalon kezelünk ausztriai és német ügyleteket is, mindkét ország jogszabályait napra készen szem előtt tartva. Rajtunk kívül nagyon kevés ilyen cég van még az országban.

2022-ben újra bővült csapatunk, hozzánk került Varga-Bodó Tímea. 2023 nyarán született meg a kisfiunk, azóta megint a számlázással foglalkozom elsősorban és hetente bejárok a különleges, bonyolultabb ügyeket átbeszélni. Év eleje óta Etelka vezeti az irodát. Zita szintén anyuka lett, ezért május óta Kató Réka és Zsigmond-Mé-

száros Móni is nálunk dolgozik. Több, mint hatezer ügyféllel álltunk kapcsolatban, közel háromezer állandó ügyfelünk van szerte az országból. A német és osztrák adóbevallásokkal és családi járandóságokkal foglalkozó cégek között az első háromban benne vagyunk. Érdekes, hogy a helyi és a környékbeli megbízóink száma csak az utóbbi egy-két évben nőtt meg, sokan nem is tudtak rólunk Dunakilitin sem. A jövőre nézve is vannak elképzeléseink, a szlovákiai magyarok, szlovákok, esetleg lengyelek ügyeinek intézésében gondolkodunk. Szeretnénk majd nyugdíj-ügyintézésben segíteni a rendszerváltás idején külföldön kezdő, ma már nyugdíjkorhatárt elérő korosztálynak.

Sokan kérdezik, hogy nem unalmas-e ez a sok papírmunka? Egyáltalán nem, mert nem a papírokkal foglalkozunk, hanem az emberekkel. Itt minden ügyfél sorsába bele kell élnünk magunkat, elképzelni a helyzetét és megtalálni számára a lehető legjobb megoldást. El kell őt igazítani a bürokrácia erdejében, kitisztítani számára az utat, eldobni a felesleges dolgokat, nyitni az új felé. Ebben segítünk.

Ottlétem alatt az irodában folyt a munka, mégis derűs hangulat uralkodott. Tomi lelkesen keresett adatokat a riporthoz, Zsani mosolyogva beszélgetett a lányokkal. De ők nem csak cégvezetők, hanem szülők is, akik délben autójukba pattanva igyekeztek haza leváltani a nagymamát és megetetni a kis Simont.

FÜLSZÖVEG

FÜLSZÖVEG

Karácsonykor összébújva mesét olvasni a gyerekeknek, vagy elmerülni egy történetben a szépen feldíszített karácsonyfa alatt, talán az egyik legszívemengetőbb dolog a világon. Ajánlok is ehhez egy-két igazi karácsonyi olvasmányt, most elsősorban a gyerekeknek.

**M. CHRISTINA BUTLER:
SÜNI ÉS A TÉLAPÓ SAPKÁJA**

Hogyan vándorol egy meleg piros sapka a szeretet jeleként a téli erdőben? A könyv különlegessége, hogy a piros sapkát meg is lehet simogatni.

**MAURI KUNNAS: MIKULÁS 12
AJÁNDÉKA**

Rendkívül színesen illusztrált, vidám mese. Vili, a kismanó mindenképpen szeretné meglepni Mikulást valami kedvességgel. Kísérletei persze rendszerint kudarcba fulladnak, de Mikulás mindig helyre teszi a dolgokat.

**J.K. ROWLING:
A KARÁCSONYI MALAC**

A Harry Potter írójának története felnőttként is megfogott. Mese a szeretetről és a bátorságról. A kisfiú legkedvesebb játékát Plüssmacot, a féltékeny mostohatesó kidobja az autóból az autópálya kellős közepén. Egyetlen éjszaka lehetséges megmenteni Plüssmacot, ez pedig karácsony éjszakája. A kisfiú el is indul szenteste Karácsonyi Malaccal együtt, aki sorstársául szegődik a kalandos úton, az Elveszettek Birodalmába. A könyv sok gyerek és felnőtt kedvence lehet, ahogy számomra is nagyon kedvessé vált.

Csak néhányat emeltem ki a kedvenceim közül, de a könyvtárunkban még sok-sok igényes, tartalmas karácsonyi történet található. Várom Önöket a könyvtárban.

Edelmayer Andrea

Kertész Eszter: Angyal

Ó, bárcsak látnám, láthatnám egyszer,
amint repül az ünnepekkel,
vagy ahogyan a földön landol –
nemcsak elszórt angyalhajakból
sejthetném, ha erre járt,
ha a ház fölött vagy rajta át
elsuhant. Ha egyszer látnám,
fényét jól szemembe zárnám,
s megmondanám, hogy mindig várom,
jöhet, mégha nincs is karácsony.
Nem kell, hogy ajándékot hozzon,
ne féljete! – csak ennyit mondjon

A képen a betlehemi bazilika frissen felújított mozaikjainak egyike, amelyen angyalok invitálják egyre beljebb – a barlang felé mutatva – az odalátogató zarándokot. (Ezt az angyalt 2017-ben találták meg a restaurátorok, addig nem tudtak róla, semmi nem látszott belőle a restaurálás előtt.

BEMUTATKOZIK FIATAL PLÉBÁNOSUNK

SZÖVEG: BENKÓ ATTILA ATYA

Benkó Attila a nevem. 40 éves vagyok. Felvidéki magyar községből, Szalkáról származom. Itt élnek szüleim és nagymamám. Van egy Zoltán nevű öcsém, akivel nagyon jól megértjük egymást. Ő zongora-ének szakon végzett egyetemem Rózsahegyen (Ružomberok).

Gyerekként, kamaszként nem igazán tudtam, hogy mi szeretnék lenni. Ifjú éveim eltékozoltam, mint ama példabeszédbeli fiatalember. Dohányzás, mértéktelen alkoholfogyasztás, könnyű drogok használata és a legelvetemültebb rock és metál bandák (köztük sátánista zenekarok) hallgatása jelentette számomra az életet. Asztalos végzettségem van, de sosem dolgoztam a szakmában. Édesapámmal Pesten csőszerezőként munkálkodtam bő másfél évet. Erre az időszakra esik egy nagyon komoly fordulat az életemben: Isten felé fordultam, akinek köszönhetem, hogy egyáltalán életben maradtam. Ekkor 20 éves voltam.

Elkezdtem komolyan venni Isten létezését. Azért fogalmazok így, mert számomra mindig is evidencia volt, hogy Ő van – akkor is, amikor cselekedeteim az ellenkezőjét mutatták.

Szentgyónáshoz járultam és rendszeres áldozó lettem. Amikor csak tudtam, részt vettem a hétköznapi szent-

misén is. Mondhatom: nagyon sokat imádkoztam, főként szavak nélkül. Egyszerűen bementem egy templomba és képes voltam ott térdelni vagy ülni egy órát. Évekkel később döbrentem rá, hogy én azt az imamódot gyakorlom, ami másoknak a legnehezebb, vagyis (csupán) csendben lenni, jelen lenni az Úr előtt. Ahhoz tudnám hasonlítani ezt a csendes jelenlétet, akik sokszor szavak nélkül is megértik egymást, akik számára az együttlét öröme a meghatározó, nem annyira a tervek.

Néhány hónappal megtérésem után már nyiladozni kezdett szívemben a papi és szerzetesi hivatás kegyelme. Arra az elhatározásra jutottam, hogy: ha Isten új életet adott nekem, akkor én neki ajánlom, ajándékozom ezt az új életet.

Közben megismertem Felvidéken, nevezetesen Komáromban egy szerzetesnővért, akinek az élete szintén mélyen meghatározta lelki irányultságomat. Nagyon sokat kaptam és tanultam tőle, amíg ott éltem a kolostorban vele.

25 évesen jelentkeztem a Győri Hittudományi Főiskolára (ma: Brenner János Hittudományi Főiskola). 2014-ben szentelt pappá dr. Pápai Lajos püspök atya. Voltam káplán Fertőszentmiklóson (2014-2015), iskolalelkész Sopronban az orsolyitáknál (2015-2016), majd Mosonmagyaróváron ismét segédlelkész (2016-2017) és végül Győrben 6 évig kórházlelkészként szolgáltam (2017-2023). Ez idő alatt jelentkeztem a Semmelweis-egyetemre, mentálhigiénés lelkigondozói továbbképzésre (2019-2021), hogy szakszerűbben tudjak foglalkozni és segítséget nyújtani beteg, haldokló vagy bármilyen segítségre szoruló embernek. Augusztustól újra Mosonmagyaróvárra kerültem, de Zoltán atyával egyetértésben és Püspök úr engedélyével Dunakilitire költöztem.

Ezúton köszönöm a dunakiliti hívek sok-sok segítségét: lelki, fizikai, anyagi támogatását és szeretetteljes befogadását!

SPORT

DUNAKILITI KSE 2023. ŐSZI SZEZON

SZÖVEG: SCHNITZER BALÁZS

Labdarúgás*Fördös Csaba értékelése:*

U19-es ifjúsági csapatunk a szokásos nyári hiányosságokkal kezdte meg a felkészülést. A nyaralások, nyári munkák miatt az edzéstáogatottság eléggé visszaesett a tavalyi évhez képest. Az "átrendeződött" bajnokság is ennek fényében indult el. Mérkőzésről mérkőzésre nyújtottunk, fokozatosan egyre jobb teljesítményt.

A tavalyi évhez hasonlóan idén is sok fiatallal egészültünk ki, akik mindannyian megállták a helyüket a magasabb korosztályban is. Fejlesztési területként a fegyelmettséget és a helyzetkihasználást jelölnék meg, ugyanis sok esetben magunknak tettük nehezzé a mérkőzéseket. Összességében kedvező pozícióból várjuk a tavaszi szezon, ami bizakodásra adhat okot céljaink eléréséhez.

Németh Barnabás értékelése:

A felnőtt csapatunk második helyen zárta az őszi idényt, ami már önmagában hatalmas előrelépést jelent a tavalyi kilencedik helyezéshöz képest.

A bajnokság felkészülésében a labda elleni játékon volt kiemelten a fókusz, a védekezés kapott az eddiginél sokkal nagyobb hangsúlyt ezúttal, aminek meg is lett az eredménye, hiszen magasan csapatunk kapta a legkevesebb gólt a bajnokságban. Ezzel párhuzamban sajnos a támadójátékban, kiemelten a szerzett gólokban maradtunk alul a kitűzött és tervezett céljainkhoz képest. Mindenképpen ebben a játékfázisban szeretnénk előrelépést a tavasz folyamán. Hét új játékos csatlakozott a kerethez idén, ez hozott sok újdonságot, ezzel együtt pedig nagy feladatot. A karakterek beépítése, pozíciók felfedezése, illetve a játékosok elfogadtatása a csapattal és a hazai közönséggel úgy gondolom sikeres és zökkenőmentes volt. Szeretném megköszönni a szurkolóinknak a támogatást az ősszel! Ígérem, hogy ez a fiatal csapat még sok boldog pillanatot fog szerezni a tavasszal és a jövőképet tekintve az elkövetkezendőkben egyaránt a csapat szimpátiánsainak a mérkőzéseken. Szeretnék egy szenvedélyes, karakteres és fiatalos, gólokra törekvő támadójátékot játszó csapatot építeni, akik pár éven belül készek legyenek az esetleges magasabb osztályváltásra.

Dunakiliti Darts Club*Káldi Ádám értékelése:*

2023 júniusi alakulásunkat követően elkezdtünk versenyeket rendezni, hogy a helyi darts közösség megismerje a csapatunkat, a klubhelyiséget, illetve azt a szuper légkört, amit mi itt sikeresen kialakítottunk. Sorra jöttek a játékosok, kaptuk a pozitív visszajelzéseket, hogy mennyire jó, amit itt összehoztunk. Az edzések látogatottsága is jónak mondható, 4-5 ember majdnem mindig jelen

van. Versenyeinket is szép számmal látogatják, meszszebből is, illetve külföldről is érkeztek már játékosok. Úgy gondolom, az éves célunkat elértük, megismertek minket, jövőre pedig szeretnénk csatlakozni több darts

ligához is, többek között a Kisalföld Darts Ligához, illetve a Western Darts Ligához, amelyben a megyei klubok szerepelnek, illetve ahol magasabb szinten szeretnénk játékosokat is versenyeztetni.

Kialakult egy jó csapat, amely nagyon nagy potenciállal rendelkezik. Ezt szeretnénk kamatoztatni a jövő évben.

Asztalitenisz*Andorka Szilárd értékelése:*

A tavalyi bajnoki cím után a 2023/24-es bajnoki évadban két csapattal indultunk a bajnokságokban. Szakosztályunk szintet lépve az I-es csapat az NBIII-ban, a II-es csapat a Győr-Moson-Sopron Vármegye Asztalitenisz Bajnokságban kezdte meg a küzdelmeket. A nyári felkészülési időszakban a csapatainknál kitűztük, megfogalmaztuk céljainkat, és ennek tudatában alakítottuk ki a szezonra a lehetőségeinket. Szponzorokat kerestünk, és az általuk nyújtott jelentős anyagi támogatás eredménye az lett, hogy két nemzetközi minősítésű versenyzőt tudtunk beszerezni. Az NBIII-as csapatnál egy merész célt tűztünk ki, a mostani évadban is bajnokságot szeretnénk nyerni és a következő szezonban pedig indulnánk az NBII-ben. Ennek tudatában leigazoltuk az NBII-es Zalaegerszeg csapatának első játékosát, Barabás Balázst, akivel jelentősen megerősödünk. A 12 csapatos bajnokságban bebizonyosodott, hogy nagyon jól döntöttünk, ebben a nagyon erős bajnokságban Balázs az eddig lejátszott 36 mérkőzéséből csak 3 meccset veszített és 92%-os teljesítménnyel vezeti a közel 50 játékost rangsoroló eredményességi listát. Itt szeretném még kiemelni Antal Imrét is, aki ennek a listának a 2. helyezettje 89%-os mutatóval, 36 lejátszott meccsből csak 4 mérkőzésen talált legyőzőre. A bajnokságból még két hazai mérkőzés hátra van, de örömmel jelenthetem, hogy a tabella elejében

vagyunk, 9 mérkőzésből 7 győzelemmel, 1 döntetlennel és 1 vereséggel, így teljesen reális cél, hogy jövőre NBII-es csapata legyen Dunakilitinek. Ez a jelenlegi állás, nem szeretném ezt elkiabálni, ezért sokat kell még dolgozni, hogy szép legyen minden a végén.

A II-es csapat a vármegye bajnokságban kezdte meg szereplést. Itt 4 fordulón vagyunk túl, nagyon az elején jártunk, hiszen itt az őszi szezon február elejéig tart. Vannak biztató jelek a játékot illetően. Ennél a csapatonál a kitűzött cél a tisztes helytállás volt, és az, hogy minél több játéklehetőséghez jussanak fiataljaink, és hogy meccsrutint szerezzenek. Két fiatal játékosunk Kanka Zsombor és Dobóczky Bátor, akik idén debütáltak ebben

a bajnokságban. Velük kapcsolatban örömteli hír még az is, hogy az asztalitenisz diákolimpiai selejtezőt Dunakilitin rendezték és ők ezen kvalifikálták magukat a december 13-án megrendezésre kerülő vármegyei döntőbe, ami Nagycenken kerül megrendezésre.

Idén még abban fejlődöttünk, hogy a tavalyi két edzés helyett idén már 3 edzésünk van egy héten, és ebben már külön van utánpótlás edzés is. Jelenleg 4 új gyermek jár hozzánk. Az is örömteli, hogy a szép eredményeknek köszönhetően egyre több az érdeklődés az amatőr pingpongosok felől is, és egyre többen járnak le hozzánk péntek esténként ütügetni.

Szeretném kiemelten megköszönni Dunakiliti Község Önkormányzatának és névadó szponzorunknak a Teki Döner és Pizzéria tulajdonosainak jelentős támogatását. Köszönet még további támogatóinknak: Sárközi Lakatosműhely, Innenglaswand, Dömény Ablak, Sport Büfé, Háromtölgy Kft, Szellőrózsa ABC, Bedő Hair, Visszatérítők, Csepke Farm, SIG Autó Kft., PEZ Production Europe Kft. Winkler Villamosság Kft., TOOP COOL Hűtő- és klímatechnikai Kft., Fazekas Kft. GLOBOS-STAR Kft., Gqs Kft.

Minden sportolónak, szurkolónak, támogatónak Békés Boldog Karácsonyt és Sikeres Új Esztendőt kíván a Dunakiliti Községi Sportegyesület!

 REpont

**10-ből 9-en
az Ön boltjában
fognak vásárolni.***

**Legyen az üzlete szelektív
visszaváltó pont!**

*2022. november, TOMRA Collection fogyasztói kutatás hét európai országban, országonként 1000 fős online minta alapján

**Tudjon meg többet
és csatlakozzon!**

 mohu
MEMBER OF MOL GROUP

NOVELLA

SAROLTA NÉNI VÁNDORKALÁCSA

MOLNÁR T. ESZTER

*Szeretetalács 2023-ban Sárköziné Sreiner Mónika által a
Lipóti Pékségből.*

Sarolta néni ötven éve minden karácsonykor egy diós és egy mákos kalácsot sütött Rezső bácsinak. Rezső bácsi ötven éve minden karácsonykor elmondta Sarolta néni-nek, hogy ő bizony a mákosat nemigen szereti.

Igaz, ami igaz, Sarolta néni is jobban szerette a diósat, ezért az még újév napja előtt elfogyott, a mákosból viszont jutott a farsangi süteményestálra is. Ami még azután is megmaradt, azt március közepén Sarolta néni tejbe áztatta, és odaadta Sándornak, a házörző pincsi-nek. Sándor jobban szerette a kolbászt és a szafaládét, az ázott mákos kalácsra csak fintorgott, így az végül, mikor már úgy megszikkadt, hogy Sarolta néni se tartotta jónak semmi másra, kikerült a tyúkok elé, a baromfiudvarba. Szerencse, hogy a tyúkok nem voltak válogatósak, ők húsvétig felcsipegették a karácsonyi kalácsot mind az utolsó mákszemig. Igaz, a tyúkok a vasszeget is megették volna, ha Sarolta néni szórja eléjük.

Ahogy az lenni szokott, Sarolta néni idén december huszonharmadikán is kizavarta a konyhából Sándort, aztán elővette a sodrófát és a nyújtódeszkát, mákot és diót darált, tojást tört, élesztőt futtatott, kevert, kavart, nyújtott, sodort, sütött, és mire Rezső bácsi megjött a piacról, az asztalon ott pihent a két aranybarnára pirult kalács. Úgy hasonlítottak egymásra, ahogy csak egy diós és egy mákos kalács tud.

– Micsoda illatok – szimatolt Rezső bácsi.
– Meg se repedt a tetejük – dicsekedett Sarolta néni.
– Alig várom, hogy holnap megkóstolhassam őket – bólogatott Rezső bácsi. – Csak az a kár, hogy a mákosat én bizony nemigen szeretem.

Sarolta néni és Rezső bácsi korán vacsorázott, és Sándor is elropogtatta az esti falatkáit az asztal alatt. A kalácsokról el is feledkeztek mind a hárman, a tyúkok meg eleve nem is tudtak róluk, de abban nincs semmi meglepő, mert a tyúkok általában nagyon keveset tudtak a világról. Ám amikor elsötétedett a ház és a kisszoba megtelt Rezső bácsi horkolásával, a kalácsok halkan mocorogni kezdtek.

– Töri a fonatomat ez a deszka – súgta az egyik.
– Én már nem érzem a töltelékemet – replikázott a másik.
– Sokáig kell még itt feküdnünk? – kérdezte az egyik.
– Holnap délből készíti el Sarolta néni a süteményestálat.
– Legalább egy konyharuhával letakarhatott volna, hogy ne fázzunk meg.

– Engem más is bánt ám, nem csak a deszka – sóhajtott kis idő múltán a másik kalács. – Te alig várod, hogy elfoglalhasd a főhelyet a süteményestálon, de engem sajnos Rezső bácsi nemigen szeret.

– Ne is törődj vele – vigasztalta az egyik. – Sarolta néni szívesen majszol belőled.

– Egy szeletet. Aztán rám un, hagyja, hogy megszáradjon a tésztám, végül odaad az állatoknak. Meglátod, a tyúkketrecben végzem idén is.

Az első kalácsnak erre nem jutott eszébe semmi vigasztaló, de hogy ne tűnjön keményszívűnek, halkan cöccögött.

– Tudod mit? – kérdezte a másik. – Elmegyek világá.

– Megbuggyantál? Rengeteg veszély leselkedik egy kalácsra odakint!

– Mi a legrosszabb, ami történhet velem? Valaki jóízűen elfogyaszt? Hiszen erre várok ötven éve!

– Beleeshetsz egy pocsolóba, elgázolhat egy biciklis, vagy lelökhethet az árokba egy kóbor macska – csóválta a fejét az első kalács. – Aztán nemhogy jóízűen, de finto-rogva sem fog megenni senki.

– Igazad van – sóhajtott a második. – De akkor is ki akarom próbálni, hogy máshol nagyobb szerencsém lenne-e. – Azzal óvatosan lecsúszott az asztról, maga köré tekerte Sarolta néni ibolyás konyharuháját, végigkigyó-zott az előszobán, és kisiklott az ablakrésen.

A mákos kalács, mert persze csak ő lehetett a szökevény, gondosan elkerülte a tyúkketrecet. Egyenesen a kertkapu felé ment, átkúszott alatta, az utcán körbekémlelt, és mivel mindkét irány pont ugyanolyannak látszott, balra fordult. Néptelen utcácskákon át vezetett az útja. Mindenki otthon készülődött az ünnepre, így a kalácsnak nem kellett biciklisektől tartania. Igaz, nem is jött vele

szembe az a valaki, aki pont egy falat mákos kalácsra vágyott.

Sorra belesett a házak ablakán, hátha ki tudja figyelni, kinél üres az asztal. Az egyik lakásban már feldíszítve állt a karácsonyfa, és színesen virítottak rajta a szalancukrok, a másikban lázas karamellkészítés folyt, a harmadikban nem kevesebb mint nyolc pirosra sült kalács pihent a kockásterítés asztalon.

Az utca végén egy kidőlt-bedőlt házikó állt, kerítése foghíjas, teteje roggyant, ablakában pedig csak egy pislákoló mécses világított. A kalácsnak megdobbant a szíve. Itt biztosan nincs terített asztal. Itt szívesen látják majd. Felmászott a küszöbön és bekopogtatott. Odabentről halk csoszogást hallott, és kitérült előtte az ajtó. A ház lakója, a morcos szemöldökű Füsti úr körülnézett, de mivel nem látott senkit a tornácon, azt hitte, csak a szomszéd gyerekek szórakoznak vele. Szemöldöke a szokásosnál is morcosabbra húzódott. Hogy elszemetelenedtek az ebadta kölkei! Már karácsonykor sem hagyják békén az embert? Gyorsan be is akarta csukni az ajtót, hogy ne hűljön ki a ház, ám ekkor a kalács megmoccant a lábtörlőn.

– Nohát, ez meg mit keres itt? – kérdezte Füsti úr.

Lehajolt, felvette az ibolyás konyharuhába bugyolált csomagot, és bevitte a szobába. Amikor kibontotta, szörnyen elcsodálkozott.

– Ajándékot kaptam? – morfondírozott magában. – Egy egész karácsonyi kalácsot tett valaki az ajtóm elé? De hát én vagyok a falu legmogorvább embere. Barátaim sincsenek. Ki akarna kedveskedni nekem? Ez az ibolyás konyharuha olyan ismerős, mintha már láttam volna valamikor. No, majd csak az eszembe jut.

Füsti úr kiment a konyhába, keresett egy süteményestálat, és óvatosan rátette a különös ajándékot. A kalács boldogan nyújtózott el a finom porcelánon. Kicsit poros volt a tál, és a szélein talán csorba is, ő mégis úgy érezte, hogy soha nem volt még ilyen elegáns nyugágya. Azt sem bánta, hogy kolbászsiros volt a kés, amivel Füsti úr felszeletelte.

– Mákos! – kiáltott fel Füsti úr. – Akárki is a titokzatos jóakaróm, tudja, mi a kedvenc finomságom! – Azzal kistányért és villát kerített, és rögvest nekilátott a kóstolásnak.

Füsti úr réges-régen, talán a nagymamája konyhájában evett utoljára ilyen finom mákos süteményt. Nem csoda, hogy az első falattól örömkönniek gyűltek a szemébe, a másodiktól pedig nevetethetnékje támadt. Sarolta néni mákos kalácsa pedig talán még soha nem volt olyan boldog, mint ott, a kidőlt-bedőlt, roggyant tetejű házikó konyhájában, a falu legmogorvább emberének társaságában. Sarolta néni viszont egészen biztosan nem volt még olyan dühös, mint másnap reggel, amikor az egyik kalácsot hiába kereste. A diós ott feküdt a deszkán, ahová előző este tette, de a mákos nyomtalanul eltűnt. Sarolta néni felforgatta a konyhát, a kamrát, kérdőre vonta

Rezső bácsit, Sándort és a tyúkokat, végül a csendőrhöz akart szaladni, ugyan, fogja meg a besurranó kalácstolvajt, ám amikor kinyitotta az ajtót, a tornácon majd fellökte az ünneplőbe öltözött Füsti urat.

– Maga meg mit keres itt? – förmedt rá.

Füsti úr most az egyszer egyáltalán nem volt mogorva, sőt, fényesen mosolygott, és egy piros szalaggal átkötött csomagot nyújtott Sarolta néni felé.

– A kedves ajándékért cserébe hoztam egy kis házikolbászt az ünnepi asztalra. Talán azt hitte, nem találom ki, ki kedveskedett nekem azzal a csodálatos, omlós kaláccsal, de a maga jó szívet és az ibolyás konyharuháit mindenki ismeri a faluban. És én most már azt is tudom, hogy a mákos kalácsának nincs párja szerte a világon. – Azzal Füsti úr boldog ünnepet kívánt, sarkon fordult, és elballagott a kertkapu felé.

Sarolta néninek szerencsére a torkára fagyott a tiltakozás, és mire kimondhatta volna, hogy azonnal kéri vissza a mákos kalácsát, kikéri magának, neki nincs is jó szíve, és dehogy akart ő kedveskedni a falu legmogorvább emberének, felkúszott az orrába a fokhagymás házikolbász ínycsiklandó illata. Igaz, ami igaz, gondolta, Rezső bácsi jobban szereti a kolbászt a mákos kalácsnál, sőt, talán még a diósnál is. És miért ne ehetne idén karácsonyra valamit, amit igazán szeret?

– Boldog karácsonyt magának is, Füsti úr! – kiáltott a hivatlan látogató után. – Ha van kedve, nézzen be hozzánk később, hátha akad a kamrában még valami kedvére való. Így történt, hogy az idei karácsony kicsit más volt, mint a többi. Sarolta néni nem majszolt el egyetlen szelet mákos kalácsot sem, mert azt Füsti úr még karácsonyeste az utolsó morzsaig megette. Füsti úr nem gubbasztott egyedül a sötét kis házikójában, hanem Rezső bácsival kártyázott a fenyőillatú nappaliban. Sándor pedig kapott egy remekbeszabott kolbászvéget a száraz falatkái mellé a kutyatálba. Egyedül a tyúkok nem vették észre a különbséget, de hát abban nincs is semmi meglepő.

GASZTRONÓMIA

KARÁCSONYI KÜLÖNLEGESSÉGEK

A hagyományos karácsonyi fogások mellől néha érdemes elkalandozni a különlegességek világába.

Narancsos tojáslikőr

400 ml habtejszín	2 csomag vaníliás cukor
600 ml tej	2 db vaníliarúd
6 db tojássárgája	1 csipet só
1 mk keményítő	2 db narancs
5 ek cukor	250 ml vodka

A narancsos tojáslikőr elkészítéséhez egy lábasba öntjük a tejszínt és a tejet, ebből kb. 100 ml-t egy kisebb tálba szedünk át, a többit pedig lassan felforraljuk.

A kevés tejszínes tejben elkeverjük a tojások sárgáját és a keményítőt. A forró tejbe keverjük a cukrot, a vaníliás cukrot, a vaníliarudak kikapart magjait és 1 csipet sót.

Miután a keverék felforrt, visszavesszük közepes lángra, és folyamatos keverés mellett beleöntjük a sárgájás keveréket is. Továbbra is közepes lángon kevergetjük, megvárjuk, amíg felhabzik, és amikor kezd elülni a nagy habja, akkor értük el a tökéletes hőmérsékletet.

A narancsok héját egy hámozóval óvatosan lehúzzuk úgy, hogy a fehér részt ne szedjük le a gyümölcsről, majd a forró keverékbe dobjuk, és az egészet hűtőbe vagy hideg helyre tesszük, és megvárjuk, hogy lehűljön.

Közben a narancsok levét kifacsarjuk, összekeverjük a vodkával, amit a hideg keverékbe öntünk, alaposan összerázzuk, és hűtőben tároljuk, amíg el nem fogy.

Mautner féle zsírjában sült libamáj

Kb. 60 dkg-os hízott libamáj	hámozatlanul
1 l tej	1 fej vöröshagyma, meg-
Kb. 60 dkg libaháj	hámozva, félbevágva
10 gerezd fokhagyma,	1 ek. őrölt pirospaprika
	só

A libamájat beáztatjuk a tejbe és egy éjszakára a hűtőbe tesszük. Másnap kiszedjük a tejből, szárazra törölgetjük, és 20 percig hagyjuk szobahőmérsékleten felmelegedni. A libahájat diónyi darabokra vágjuk, 1-2 evőkanál vizet öntünk alá és közepes lángon kisütjük a zsírját. Az apró, ropogós darabokat kiszedjük.

A májat domború felével felfelé a zsírba süllyesztjük, mellé szórjuk a fokhagymákat, a félbevágott hagymát és lefedve, közepes lángon pontosan 7 percig sütjük. (A májlebenyek szétválhatnak).

Lapát vagy széles fakanál segítségével megfordítjuk óvatosan és erősebb lángon, fedő nélkül sütjük további 7 percig.

Közben egy hőálló tál aljára szórjuk a pirospaprikát és a sót, erre helyezzük a már megsült májat és ráöntjük a megsült zsírt.

A fokhagymagerezdekből kinyomkodjuk az édes belsejét és a máj köré szórjuk, akárcsak a kisült, ropogós, összetöporodott töpörtyűket.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Sebők Vilmos 2023. október 31-én született. Sebőkné Szitás Viola és Sebők Péter negyedik gyermeke. A családban a kisleányok aránya most egyenlő lett.

Litresits Nolen 2023. november 4-én született, Litresits-Horváth Edit és Litresits Levente második gyermeke. Nővérkéje, Lara nagy örömmel fogadta.

Lőrinczi Csenge Lara 2023. november 27-én született. Lőrincziné Cséfalvay Edina és Lőrinczi Kristóf első gyermeke.

IMPRESSZUM DUNAKILITI KRÓNIKA

KIADJA:
Dunakiliti Község
Önkormányzata

FELELŐS KIADÓ:
Kovács Andor Tamásné
polgármester

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Edelmayer Miklósné

E-MAIL:
konyvtar@dunakiliti.hu

TÖRDELŐ SZERKESZTŐ:
Edelmayer Enikő

NYOMDAI MUNKÁK:
Monocopy Nyomda,
Mosonmagyaróvár

ISSN: 2415-9220

AKIKTŐL FÁJÓ SZÍVVEL BÚCSÚZUNK...

ERDŐS MIHÁLYNÉ
SZABÓ ZOLTÁNNÉ BÁTORI MÁRIA
LIMBECK ERIKA
HORVÁTH ATTILA JÁNOS
GRÓZER FERENCNÉ
POLGÁR GYULA
HORVÁTH ZOLTÁNNÉ
SZAKÁLY ZOLTÁN

ADVENT - BEFOGADÁS

SZÖVEG: BENKÓ ATTILA ATYA

Egy történet szerint: egy házaspár sok más emberrel együtt egy intézetben várakozott, hogy örökbe fogadhassanak egy kisbabát. Hallották, ahogy a többiek tanakodtak:

- Újszülött kislányt szeretnék. Szőkének kell lennie...
- Én egy 6 hónapos kisfiút akarok...
- Nekem egy egyéves kell, lehetőleg barnaszemű...
- Én... én... én...

Csendben várakoztak. Kimondatlan egyetértésben, amely nem szorul magyarázatra, megvárták amíg mindenki hazavitte az általa kiválasztott gyermeket. A végén az ápolónő tőlük is megkérdezte:

- És Önök kisfiút vagy kislányt szeretnének? Újszülött legyen vagy lehet néhány hónapos is?

Egymásra néztek, és szinte egyszerre válaszoltak:

- Azt a kicsit szeretnénk, akit senki sem akart.

Ádventben annak születésére készülődünk, akinek jövetelével kapcsolatban így fogalmaz János evangéliuma: „A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be” (1,11). Mondhatnánk a történet szavaival: az jön közénk, arra várunk ádventben, „akit senki sem akart”. Talán pontosabb a megfogalmazás, ha úgy mondjuk: akit senki sem „ilyennek” akart – a hatalmas Istent esetlen csecsemőnek – látni.

Miként a történetben mindenki a saját elképzelése szerint akar gyermeket örökbe fogadni, úgy Istennel kapcsolatban is – valószínűleg – mindnyájunknak vannak elképzelései, hogy Neki milyennek kell/kellene lennie.

„Ön milyen gyermeket szeretne?”, „Te milyen istent szeretnél (milyen istenre vársz)?” – alapvetően elhibáztak ezek a kérdések, mert emberi méltóságában sértik a személyt, aki nem árucikk, nem használati tárgy. Nem lehet „paramétereit” megadva megrendelni, kiválasztani, mint egy házi kedvencet az átlatkereskedésben.

Érdemes belegondolni: a fejlődéslelektan megfigyelései szerint a babát váró anyákban szükségszerűen fantáziák indulnak el gyermekével kapcsolatban. Ezek a tudatos és tudattalan fantáziák, vagyis a szülők elvárásai kihatnak a megszületendő gyermekre. Ha ezek túl intenzívek, a fantáziák mögött az anya nehezen látja meg a valódi gyermek tényleges tulajdonságait. Szerencsére azonban az anyák fantáziálásának mértéke leendő gyermekükről a terhesség 7. hónapjától csökken – a kutatók szerint –, mintegy helyet adva a megszületendő gyermeknek.

Éppígy Istenre vonatkozóan is vannak elképzeléseink, fantáziálgatásaink, de nem szabhatjuk meg, hogy Ő milyen legyen és hogyan közeledjen hozzánk. Ez az Ő szuverenitása. Sokkal inkább az az igyekezet jellemezze a keresztény embert, hogy az Ismeretlen befogadására készséges legyen. Elsődleges és alapvető erőfeszítésünk: helyet készíteni Istennek, hogy befogadhassuk. Nyitottság, alázat, készség, ámulat – így tudnám összegezni az Istenre vágyódó ember beállítódását. Valójában csakis azt tudjuk értékelni, befogadni, amire vágyódunk, amire készülünk, amit hosszasan szemlélünk.

Az ádventi időben a hangsúly tehát azon van számomra, mit teszek azért, hogy befogadhassam Istent. Hiszen az Úr a saját tulajdonába akar jönni, az ember lelkébe, melyet Ő teremtett. Neki nem számít, hogy milyen vagy. Ő nem válogat, mint mi, emberek. Isten csak arra vár, hogy beléphessen életembe, körülöleljen szeretetével, mint gyermekét dajkáló édesanya. Mit teszek annak érdekében, hogy hozzáférhetővé tegyem magam az Örökkévaló számára, aki azt szeretné, hogy megmártózzam szeretetében?

Rudnyákné Németh Csilla festménye